

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XV. Iudas dat signum, quo Christus agnoscatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

§. XV.

Iudas dat signum, quo Christus agnoscat.

Christus post tristitiam animæ usque ad mortem, post fulas prolixas preces usque ad agoniam, post extremas angustias usque ad sudorem sanguinis ab Angelo è cælo confortatur; à Patre ut pateretur, admonitus; à se, ut pati vellet, inflammatus, surgit; & ecce intolens spectaculum, terrum, barbarum, funestum. *Ecce Iudas unus de duodecim, cum accepisset cohortem, & à Pontificibus ac Pharisæis ministros, venit illuc cum laternis, & facibus, & armis: dederat autem eis Iudas signum, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & ducite cautè.*

10.18.30

Marc.

14.44.

Est hoc omnibus familiare, dum rarum aliquod prodigium, vel inusitatum proponitur spectaculum, quod vel incutere terrorem, vel solet excitare stuporem, vocula illa uti, *ecce*. *Ecce Iudas*. Audite cæli, & obstupescite super hoc; adeste homines, spectate Angeli, videte dæmones mirum, rarum, dirum spectaculum. *Ecce Iudas*, heri in Christi collegio, hodie in Sathanæ satellitio: heri veritatis discipulus, hodie erroris Magister: heri Apostolus, hodie diabolus. *Ecce Iudas*, quem Christus ante tres annos evexit ad dignitatem Apostolatûs, ante tres dies habuit in schola auditorem, ante tres horas in mensa convivium, cui paulò ante laverat pedes, dederat ei in escam corpus, in potum sanguinem; nunc totus mutatus ab illo, qui fuerat tunc, exutus omni humanitate, immemor omnium beneficiorum, venit ut osculo pacis, bellum indicet Principi pacis, ut salutando, insidietur illi, qui est omnium salus: & sic osculando prodat Judæis, amplexando tradat

Judæ
luctuosissimus
casus.

Gentibus. Dederat autem eis proditor signum: Quem-
 cunque osculatus fuero, ipse est, ducite cautè. Quasi di-
 cat, scientissimus est; Vidi non semel, cum ipsas
 cogitationes abditas revelaret, & eos, qui ipsum
 lapidare volebant, nescio quo modo excæcarit
 cautè ergo cum homine canto, & vafre cum va-
 fro agendum Frustrà ô Juda! omnis tua, & tuo-
 rum cautela: Frustrà Judæorum consilia, frustrà
 Romanorum sapientia, frustrà Sacerdotum, &
 Seniorum prudentia; quia scriptum est: Non est
 sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Do-
 minum. Hic autem est Dominus, & magnus Do-
 minus. Tu tam peregrinus, & hospes es in Scri-
 ptura, ut numquam legeris illa Davidis verba:
 Astiterunt Reges terra, & Principes convenerunt in u-
 num, adversus Dominum, & adversus Christum eius:
 qui habitat in cœlis, irridebit eos, & Dominus subsanna-
 bit eos: subsannat ipse in cœlis, quæ tu machinaris
 in terris. Capiēs quidem illum, non quòd illum
 potueris capere, sed quia ipse voluit capi. Sed &
 tu, dum capis, capieris miser, non à milite, sed à
 dæmone, & ille tuus Dominus post tres dies,
 mortis victor resurget à funere, dum tu infelix
 pendebis ab arbore. Quod egit Judas in horto
 semel, hoc in mundo fit quotidie. Præfens hæc
 vita, est quædam ad mortem via: unde homines
 omnes vocamur viatores. In hac via non deest
 qui nos prodat perfidus Judas. Ille ipse est, in quo
 vivitis, & confiditis, & vestra omnia fiditis, infi-
 dus mundus. Tu ergò, qui in hac via es viator, sta
 viator, & prudenter observa, quàm te mundus
 facilè capiat, & quàm non difficilè te finas capi.
 Sunt varii in variis vitæ statibus, ac muneribus
 homines: sunt in palatio Principes, in curia præsi-
 des, in Rep. proceres, in Magistratu consules, in
 Acade.

Prov.

21.30.

Psal. 22.

Mundi
perfi-
dia.

Academia juvenes. Omnes quidem ad salutem sunt vocati, pauci tamen electi. Habet mundus suos qui omnium saluti insidientur satellites, habet cohortem vitiorum, habet turmam dæmonum, ut Judas militum. Et illi habent suos, quibus homines irretiant, laqueos, quibus capiant, vincula; quibus ligent, compedes: at illi, dubii ambigunt, qui sunt illi, in quos oporteat manum injicere, & ad exitium secum captivos trahere. Itaque ut fecernat reprobos ab electis, dat eis proditor mundus signum. *Quemcunque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & ducite caute.* Si quem videritis in aulâ, qui induatur purpura, & abyſſo, & epuletur quotidie splendide, ipse est, tenete eum. Si quem audieritis dicentem: *Anima mea, habes bona multa, posita in annos plurimos: requiesce, comedere, bibe, epulare: ipse est, tenete eum.* Si in foro inter Advocatos, & Causidicos, audieritis aliquem dicentem: *Opprimamus pauperem justum, & non parcamus viduæ. Sit autem fortitudo nostra lex iustitiæ: circumveniamus justum quoniam inutilis est nobis.* Si inter Academicos juvenem audieritis dicentem: *Venite, fruamur bonis, quæ sunt, & utamur creatura, tanquam in juventute celeriter, vino pretioso, & unguentis nos impleamus: & non prætereant nos flos temporis; coronemus nos rosis, antequam marcescant.* Ipse est, tenete eum. Denique, quemcunque osculatus fuero, cui blandiar, lenocinabor, & fovebo, favebo; verbo, cui dederò bona omnia peritura; ille est, qui debet perire, ipse, qui debet à me prodi, à vobis capi, æternum mori: *tenete eum, & ducite cautè.* Cautè, cautè, ut imbibat succum Politicæ prudentiæ: habeat sibi familiarem Tacitum, volvat, & revolvat Machiavellum; doceatur servire temporis: Proteum agere; quamcunque personam assumere, deponere.

Luc. 16.

Luc. 12.

Sap. 20.

20.

Sap. 16.

nere. Politicus status sit ei potior, quàm ipsa salus: omnia ei postponantur: virtus, pietas, conscientia, religio, cœlum, Deus. Moneatur dum loquitur: cautè loquatur: aliud proferat ore, quàm cogitet corde: sit vultu Cato, mente Nero: instruatur inire singulare certamen, hoc demum esse fortitudinis testimonium. Si velit subinde, ut pius appareat, indulgere pietati, cautè id agat: in templo teneat manu spherulas precatorias, sed subinde misceat & fabulas: oret, sed cautè, flexo uno duntaxat poplite: ducatur ad loca Virgini sacra, ubi congregantur sodales, sed cautè; tunc figat pedem in oratorio, dum descendit orator è pulpito, ut magis spectet, & spectetur, quàm ut audiat. O perfide Munde! sub tuâ cautelâ, nulla est tutela. Meritò hic exclamem contra mundum cum S. Augustino: *O munde proditor, qui cuncta bona promittis, & cuncta mala profers: promittis vitam, & donas mortem: promittis gaudium, sed largiris marorem: promittis quietem, sed ecce turbatio: promittis stare, sed citò recedis.* Ne ergò à mundo, osculo ejus perfido, velut à Juda Christus, prodaris, ad Christum te convertas, qui fuit à te, & pro te proditus. Ecce vita mea, dum vivo, sum in viâ, quæ ducit ad mortem, quæ est meta vitæ, & terminus vitæ. In hâc viâ tot sunt foveæ, & insidiæ, tot præcipitia, & pericula, tot laquei, & pedicæ, tot fraudes, & technæ; da ut cautè ambulem in hac via, ne aberrem à Te, qui es via. Tu quidem venisti in mundum, sed mundus te non cognovit: ideo dixisti Apostolis tuis: *Ego non sum de hoc mundo.* Vale ergò immunde, Munde, te deseram *ut sim mundo corde.* Sic deinceps vitam institutam, ut hæc vita sit mihi via ad Te, qui es *via, veritas, & vita.*

Ioan. 17.
16.

Matt. 5.

Ioan. 14.
6.

§. XVI.

Christus osculatur Iudam.

JAm appropinquabat sub ovina pelle lupus rapax; sub agnilana, leo rugiens; sub toga Apostoli, perfidus proditor; sub larva discipuli, sacrilegii Magister; sub figura hominis, diabolus incarnatus, Judas. Non satis illi erat stare in conspectu, voluit & frui Christi amplexu. Quare, accedens ad IESUM, ait: Ave Rabbi. Et osculatus est eum. Accedit ad IESUM; res mira: accedit ad IESUM, hoc est ad ignem, is, cuius jam refrixerat charitas, & tamen non accenditur: ad lucem filius tenebrarum, & tamen non illuminatur: ad Medicum æger, & tamen non sanatur; ad vitam vitæ mortis, & tamen moritur: ad Salvatorem Judas, & tamen non salvatur. Hoc (ait Chrysostomus) non medici, sed languentis vitium est. Ubi jam proximus accesserat, osculatus est eum. Siccine Iuda, amoris pignore vulnus infligit? charitatis officio sanguinem fundit; instrumento pacis, mortem irrogas? discipulus Magistrum, servus Dominum, electus auctorem tradis? & osculatus est eum. Quid agis ô sponse, oblitus tuæ sponsæ, oscularis spurium Synagogæ? si lubet osculari, accede, ecce nova sponsa Ecclesia, cui promisti olim: Sponsabo te mihi in sempiternum. Jam ab annis plus quàm quater mille, tui osculandi cupida, toties exclamavit: Osculetur me osculo oris sui. Clamat Ecclesia militans in mundo, ut à te obtineat auxilium: clamat Ecclesia triumphans in cælo, ut per te impleatur ejus gaudium, hoc est, osculetur me osculo oris sui, & osculum eis non dedisti. Et interim aperis labia, ut ea applices illi, cui venenum aspidum sub labiis; aperis brachia, tuis in amplexus, oscularis. Petrus fidelis servus tuus, qui causa, quævis

Ioan. 18.

3.

Chryst.
lib. 9. in
Luc.

Ose. 2. 19

Cant. 1. 1

Luc. 7.

45.

Ps. 13. 3